

عنوان مقاله:

تبیین الگوی شهر شاد در ایران مطالعه موردی: شهر بابل

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 12، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

میلااد حسنعلی زاده - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

محسن احد نژاد روشنی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

ابوالفضل مشکینی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شادی یک مفهوم جمعی است که همه عناصر سیستم شهر را در برمی گیرد. هدف پژوهش این است که الگوی مناسب شهر شاد برای شهر بابل در قالب عامل ها و مولفه های متناسب تبیین شود. پژوهش حاضر از نظر هدف از نوع کاربردی است و از نظر ماهیت توصیفی - تحلیلی و از نظر روش آمیخته است. جامعه آماری پژوهش برای تبیین الگوی ایجاد شهر شاد، متخصصان علوم شهری در شهر بابل هستند که با استفاده از روش قضاوتی و در دسترس ۲۸ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. در این پژوهش با بررسی مبانی نظری و پیشینه شهر شاد، عامل ها و مولفه های شهر شاد احصاء شده است. سپس با روش دلفی فازی عامل ها و مولفه های شهر شاد در شهر بابل تعیین شده است. پایایی و روایی ساختار پرسش نامه دلفی فازی با ضریب آلفای کرونباخ، ضریب پایایی ترکیبی و میانگین واریانس استخراجی در نرم افزار ۳ Smart PLS بررسی شده است. سپس با روش تحلیل مسیر، مدل سازی معادلات ساختاری برای الگوی شهر شاد در شهر بابل در نرم افزار ۳ Smart PLS انجام شده است. مطابق نتایج، عامل مدیریتی با ضریب مسیر ۰/۲۸۲، بیش ترین تاثیر را در الگوی شهر شاد در شهر بابل دارد. عامل اقتصادی، کالبدی، اجتماعی و زیست محیطی با ضریب مسیر ۰/۲۶۵، ۰/۲۵۴ و ۰/۲۳۶ به ترتیب در رتبه های بعدی تاثیرگذاری بر شهر شاد در شهر بابل قرار دارند. برنامه ریزی فضایی و توزیع مجدد برای دسترسی عادلانه شهروندان به خدمات شهری و کاربری های شاد به عنوان پیشنهاد اصلی بر اساس یافته های پژوهش ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

شهر شاد، تبیین الگو، تحلیل مسیر، مدل معادلات ساختاری، شهر بابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758014>

